

La invisibilitat de les cuidadores no professionals

Amposta Víctor Montecino Valls

L'Escola del Cuidar va començar modestament el 2018 i ha crescut de manera significativa. La pandèmia, tot i les seues dificultats, ha reforçat la seua importància. Les motivacions que van portar a la creació d'este projecte van ser variades. Des de les consultes d'atenció primària fins als serveis socials van començar a adonar-se de la creixent sobrecàrrega que experimentaven les cuidadores no professionals, informals, de persones amb demència.

Assumpta Eixarch Conesa, directora dels Serveis Socials de l'Ajuntament d'Amposta, explica que **"la pandèmia va ser com una maçada per a natros, vam haver de suspendre un projecte que estava donant els seus fruits"**, però reconeix que **"després el vam reprendre amb més força, ja que la gent va adonar-se'n, quan es van quedar aïllats, d'esta necessitat i el suport als cuidadors va créixer significativament"**.

Esta "escola" es va decidir centrar en el cuidador informal, aquell que no té formació específica i experimenta una càrrega emocional molt més intensa. Per això, l'Esco-

L'Escola del Cuidar brilla com un far per a les cuidadores anomenades informals, que dediquen el seu temps a ocupar-se altruistament de persones properes i no són conscients que s'han de dedicar temps

Tastet de l'Escola del Cuidar al Casal Cívic de Gent Gran d'Amposta. / VÍCTOR MONTECINO VALLS

la del Cuidar no només aborda la part teòrica del cuidatge sinó també, i especialment, la lúdica i terapèutica. Per això s'han incorporat tallers de risoteràpia i altres activitats, perquè les cuidadores puguin relaxar-se i compartir experiències amb altres persones que

compartixen la mateixa situació. Maria José és una de les cuidadores que està des dels inicis. Per a ella, **"l'experiència va ser molt bona i vaig aprendre molt del que explicaven tots els companys i de la psicòloga"**. Durant el procés, segons explica Maria José, **"vas**

agafant un puntet de cada un, i tu ho vas posant en pràctica fins que esbrines el que et va millor", i per això encara forma part del grup i valora el fet de **"compartir experiències i situacions"** com a moment d'alliberament, **"rient i plorant junts"**.

Actualment, una de les preocupacions importants és la falta de recursos públics per afrontar esta creixent necessitat de suport als cuidadors informals. La majoria d'ells no poden marxar de casa, ja que han de cuidar els seus éssers estimats les 24 hores del dia. Esta realitat és un repte per a l'administració pública, perquè proporcionar recursos econòmics i suport és essencial.

TASCA FEMENINA I INVISIBLE

Clàudia Curto Romeu, metgessa de família del CAP d'Amposta, afirma que **"el fet que la majoria siguin dones és una realitat que reflectix la nostra societat"**, però assegura que també acudixen homes a l'Escola del Cuidar, anomenada precisament així per a incloure'ls i que, en tots dos casos, el cuidador informal, **"sovint invisible, juga un paper fonamental i també ha de ser cuidat"**. Precisament, observen que se senten amb l'obligació de complir dites tasques i que accepten les afecions que poden sentir.

Així, des de l'Escola del Cuidar d'Amposta fan una crida a la gent que cuida, perquè se dixin cuidar amb els tallers i trobades. ■